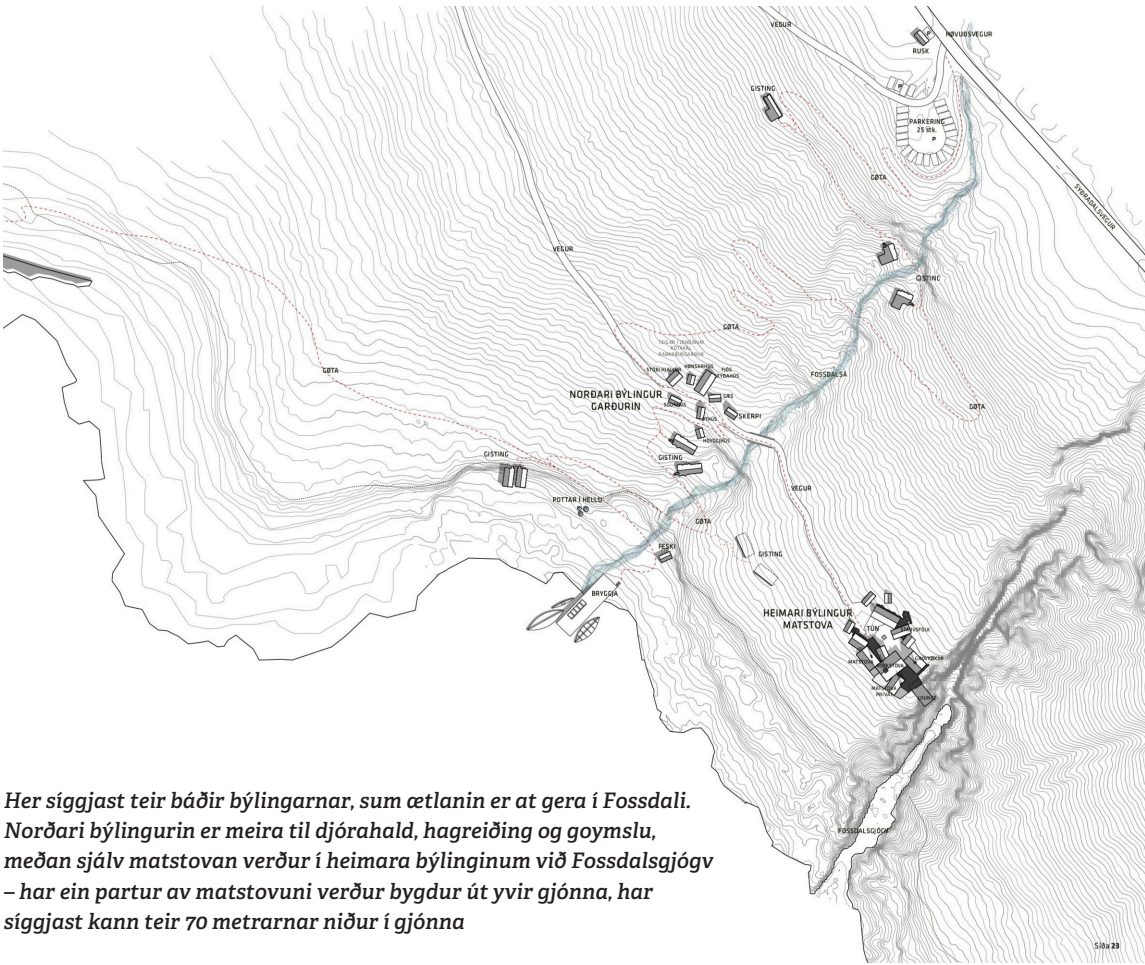

ST SUM EIN

Her síggjast teir báðir býlingarnar, sum ætlanin er at gera í Fossdali. Norðari býlingurinn er meira til djórahald, hagreiðing og goymslu, meðan sjálv matstovan verður í heimara býlinginum við Fossdalsgjögv – har ein partur av matstovuni verður bygdur út yvir gjónna, har síggjast kann teir 70 metrarnar niður í gjónna

møguligar smáttur til gisting, sum ein part av Norðara Býlingi. Í millum húsini í Norðara Býlingi verður teigalendi og urtagarðar, sum koma at veita rávøru til matstovuna.

Timburbrúgv verður gjørd um Fossdalsá við so fáum inntrivum sum gjørligt, beint sunnan fyri Norðara Býling.

Einfaldur lendisvegur verður gjørdur frá brúnni suður til Heimara Býling.

Sjálv matstovan verður í heimara býlinginum

Í Heimara Býlingi er sjálvt matstovuvirksemið við øllum dagligum stuðulsfunctiónum. Hesin býlingurinn er meira ‘viðgjørdur’ í mun til Norðara Býling, hús í einari og tveimum hæddum kring eitt steinsett tún. Framsíður, har gjørligt er at lata upp, so tún og innirúm til onkur høvi, kunna renna saman.

– Við sjóvarmálan hugsa vit, at ein einföld bryggja kann gerast. Hugsast kann, at gjørligt er at koma higar sjóvegis, tá veðrið loyvir tí. Tankin er somuleiðis, at økið við bryggjuna verður ein ítøkilig ímynd av sambandinum við havið. Her kann ymiskt úr sjónum vera lagt upp, sjógæti kann goymast fekst í innbygdum

Tað er Ósbjørn Jacobsen frá ÓSBJØRN JACOBSEN ARKITEKT

AR, sum hevur teknað og gjørt skitsuprojektið til nýggja Koks

kistum í bryggjuni, smærri tiltøk fyri gestir kann fara fram í fjøruni, á bryggjuni, ella í neystinum Feski, sigur Johannes Jensen.

Smátturnar, ella rúmini til gisting fara at liggja tvey og tvey ymsastaðni í økinum, soleiðis at gjørligt verður at gista: Í brim-inum, við fossin, á bóndagarðinum, í hellinum, úti á nesinum ella í gamla seyðahúsinum.

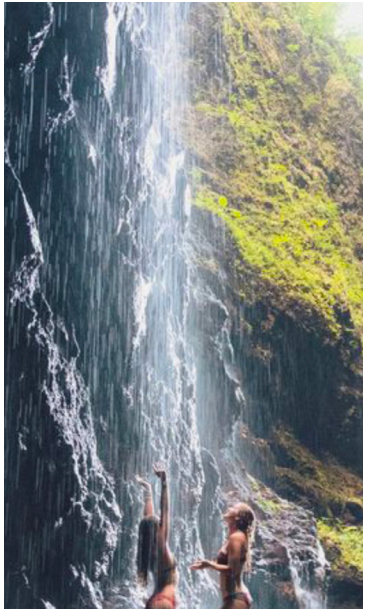
Atgongd til gistingina er eftir einfaldum rásum.

Í staðin fyri at skapa eitt vælveruøki, sum vit vanliga kenna

tað í sambandi við gistingina, so ynskja vit í staðin, at hesin partur verður fullkomiliga samantvinnaður við náttúruna.

Vit skjóta upp, at heitar keldur vera gjørdar beinleiðis í helluna í fjøruni, beint niðanfyrir bakkan. Hyljar í Fossdalsá verða nýttir til at svala sær á í, og undir fossinum á bakkanum kanst tú fáa tær eitt náttúrubað.

Bryggjan er sjálvsagt eisini ein móguleiki til eitt stutt havdypp, áðrenn farið verður í heitu keldurnar.

Náttúra, søga og siðaarvur

Síðani Koks byrjaði fyri umleið átta árum síðani, hevur matstovan verið gjøgnum eina stóðuga menning á flest øllum økjum, sum viðvíkja matstovu rakstri í breiðasta týdning.

Menningin er eisini galdandi fyri samleikan hjá KOKS. Tilknytið til náttúruna, søgu og siðaarv hevur gjøgnum øll árin verið ein megintáttur, sum serliga seinastu árin, er vorðið ein enn greiðari og bjartari samleiki á altjóða matstovuhimmalinum.

Viðvíkjandi søgu og siðarv, so var flytingin fyrst frá hotellinum til Kirkjubøur, síðani til garðin frammi við Gjónna við Leynavatn, ein framhaldandi granskan og menning av samleikanum í mun til føroyska søgu og siðarv.

Gist & Vist skrivur soleiðis í skitsuuppskotinum:

– Uppskotið til nýggja KOKS er ein tilvitað framhaldandi menning av samleikanum.

– Vit hava valt at taka støði í føroyska garðinum og býlinginum, vit øll kenna frá smáum føroyskum bygdasamfeløgum.

Sjálvandi skal matstovan og gistingin í øllum lutum vera vælvirkandi í sínum functiónsbygnaði. Her er tað áhugavert at síggja, at siðbundni hátturin at byggja tættar býlingar í føroysku náttúruni er sera væl egnaður og lutfalsliga lættur at laga til eina samansetta skrá, har neyv krøv eru til, hvussu ymiskar functiónir innanhýsis eru bundnar saman. Tí er hevur íblásturin víst seg at vera hentur, bæði hvat viðvíkur at taka støði í einum siðbundnum bygnaði og at fáa eina vælvirkandi samlaða eind.

Harafturat hevur siðbundni býlingurinn nakrar eyðsæddar dygdir. Dygdir, sum eru truplar at fáa eyga á í nútíðar bygging, serliga tá talan er um at skapa uttandura øki við góðari lívd,

til at stuðla uppundir uttandura virksemi. Hettar er eitt aðalmál í skapanini av Nýggja KOKS, at matstovan ikki ‘bert’ er ein bygningur, men ein samansett livandi eind, sum eisini skapar uttandura dygdarrúm, eitt tún sum kann vera karmur um alskyns virksemi. Onkuntíð sjálvstøðugt við til dømis lættari matgerð á eldstaðnum fyri ein bólk av gestum, men eisini í samspæli við rúm, sum liggja út til túnið. Tankin er at hagreiðingarrúm, Grovkøkur og Roystovan kunna lata stóru hurðarnar upp og flyta ymiskt virksemi út í tún, soleiðis at gesturin upplivir eitt livandi umhvørvið kring túnið og eitt innlit í virksemi í ymisku húsunum. Onkur flettir eitt lamb í hagreiðingarrúminum, og fólk í grovkøkinum eru farin út í tún at hagreiða dagsins skurð av rabarbum – tað er bert hugflogið, sum setir mørk, býlingurinn verður ein livandi vera í føroysku náttúruni, sum loyvir gestinum av fyrstu parkett at uppliva tilvæningina av eini máltíð í breiðast hugsandi merking.

Á sama hátt sum við býlingsbygnaðinum, so hava vit eisini valt at nýta føroyska garðin sum íblástur. Á fleiri mótum umskarast garðurinn og býlingurinn, tá hugt verður at tí skipanarlaga. Gomlu garðarnir hava mangan vaksið seg størri yvir eitt langt áramál, so hvørt sum tørvur hevur verið á fleiri functiónum. Tí eru gomlu størri garðarnir oftani vorðnir heilir býlingar. Gamli garðurinn er mangan bygdur kring eitt tún, sum er egnað til alskyns uttanduravirksemi. Harafturat er roystovan ein miðstøð, ein snúningsdepil á garðinum, har alskyns virksemi fer fram. Her situr tú undir orðinum og virkar, her verður maturin hagreiddur og tilgjørdur. Alt annað virksemi á garðinum, hevur so ella so, eitt tilknýti til hettar hjartað á garðinum.